

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

Raptum committens per vim rapienso puellam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

QVÆSTIO I.

Quod autem ille raptum admisit, multorum auctoritate probatur.

C. I. *¶* Quis sit raptus. Ait enim Isidorus lib. 3. Etymol. c. 26.

Raptus a quoque illicitus coitus à corrumpendo est dictus: unde qui b raptu potitur, stupro fruitur. Ivo habet serè ut Gratianus hic, & supra 27. q. 2. c. raptus: nec multò aliter Pannormia. In codice Isidori impresso sic legitur. Stuprum raptus proprie est illicitus coitus, à corrumpendo dictus. Unde Virgilius, raptu potitur, id est, stupro fruitur.

C. II. *¶* Ubi raptus admittitur. Unde Gelasius Papa.

Lex e illa præteritorum Principum ibi raptum dixit commissum esse, ubi puella, de cuius antè nuptiis nihil actum fuerit, videatur abducta.

Cum ergo hæc illicito coitu sit corrupta, cuiusq; ita sit abducta, id est, à domo patris ducta, quod de eius nuptiis nihil antè actum fuerit, raptum appellandam negari non potest. Sed non omnis illicitus coitus, nec cuiuslibet illicita defloratio raptus appellatur. Aliud enim est fornicatio, aliud stuprum, aliud adulterium, aliud incestus, aliud raptus. Fornicatio autem, licet videtur esse genus cuiuslibet illiciti coitus, qui sit extra uxorem legitimam, tamen specialiter intelligitur in usa viduarum, vel meretricum, vel concubinarum. Stuprum autem proprie virginum est illicita defloratio: quando videlicet non precedente conjugali pacione, utriusq; voluntate virgo corrumpitur, patre injuriam ad animam statim post cognitionem non revocante. Adulterium vero est alteri tori violatio. Unde adulterium dicitur, quasi ad alterius torum accessio. Incestus est consanguinearum, vel affinium abusus. Unde incestuosus dicitur, qui consanguineis & affinibus abutuntur. Raptus admittitur, cum puella violenter à domo patris abducitur, ut corrupta in uxorem habeatur, sive puella solummodo, sive parentibus tantum, sive utriusq; violata constituit: hic morte multatur. Sed si ad ecclesiam cum rapta confugerit, privilegio ecclesie mortis impunitatem promeretur.

C. III. *¶* Si raptor cum rapta ad ecclesiam confugerit, quid fieri debeat.

Unde in Aurelianensi concilio I. c. 4. legitur.

De d raptoribus autem id constituendum esse censuimus, ut si ad ecclesiam raptor cum rapta confugerit, & feminam ipsam violentiam pestulisse confiterit, statim liberetur de potestate raptoris, & raptor mortis, vel poenarum impunitate concessa, aut ad e serviendum subiectus sit, aut redimendi se liberam habeat facultatem. Si vero, qua raptus, patrem habere confiterit, & puella raptori consenserit, potestati patris excusata reddatur, & raptor patri superioris conditionis satisfactione teneatur obnoxius.

Ex hac auctoritate liquet, quod aliquando vi inferitur parentibus, & non puella, cum dicitur: [si puella raptori consenserit.] Aliquando utriusq; violentiam perferunt, cum promittitur: [si raptor cum rapta profugerit, & feminam ipsam violentiam pestulisse confiterit.] Puella autem, non parentibus, vi inferitur, cum voluntate patris puella, violenter abducitur, ut ejus partatur concubitam, cuius copula nunquam consensum addidit. Hic autem neg. parentibus, neg. puella vim minuisse videtur, cum neg. illis prohibentibus, neg. illa remittente violenter sit abdu-

a 27. q. 2. raptus. Ivo part. 2. c. 26. Pann. l. 6. c. 13. b ex Servio in 4. Aeneid. c 27. q. 2. lex illa in cod. Theod. l. 9. tit. de raptu virg. l. 1. extra de raptor. c. cum causa. Polyr. l. 8. c. 4. Anselm. lib. 10. c. 9. Sent. 4. dist. 11. 41. d Anselm. l. 10. c. 57. Burch. lib. 3. c. 191. Ivo p. 3. c. 103. Pann. l. 4. c. 72. e servienti conditione subjo. Ann. vera bibl.

cta. Aliud est enim promissionibus aliquam seducere, aliud sibi vim inferre. Unde quia neutri vis illata probatur, raptor hic iure dici non debet. Sed rapina dupliciter fieri dicitur. Aliquando cum res ipsa rapitur; aliquando ipsius res usus tantummodo violenter eripitur. Res ipsa tunc rapitur, cum violenter domino eripitur, ut in perpetuum teneatur. Aliquando vero non res ipsa afficitur, sed usus ejus domino prohibente violenter usurpatur. Hic ergo raptus admisit, quia florem virginittatis puella remittenti violenter eripuit.

QVÆSTIO II.

Nunc queritur, an purgato vitio rapina, raptor in uxorem possit raptam accipere: quorum conjunctio auctoritate canonum sanctorum penitus prohibetur.

C. I. *¶* Raptores puellarum, & consentientes excommunicentur. Legitur namq; in Concilio Chalcedonen-

Eos b, qui rapiunt mulieres sub nomine simul habitandi, aut cooperantes, aut conniventes raptoribus, decrevit sancta synodus, ut si quidem clerici sunt, decidant proprio gradu; si vero laici, anathematizentur.

C. II. *¶* Ob immanitatem sceleris abjiciantur raptores viduarum vel virginum. Item Symmachus Papa, epistola ad Celsarium, cap. 3.

Raptores e igitur viduarum vel virginum ob immanitatem tanti facinoris detestamur: illos vehementius persequendo, qui sacras virgines vel volentes, vel invitatas matrimonio sociare tentaverint. Quos pro tam nefandissimi criminis atrocitate à communione suspendi precipimus.

C. III. *¶* De eodem. Item Codicis lib. 1. tit. de Episcopis & clericis, Iovinianus Imp.

Si d' quis non dicam rapere, sed attentare tantummodo matrimonii jungendi, causa sacratissimas virginis ausus fuerit, capitali poena feriatur.

C. IV. *¶* De eodem. Item ex Concilio Cabilonensi.

De puellis raptis, nec dam desponsatis, in Chalcedonensi e concilio statutum est: eos qui rapiunt puellas sub nomine simul habitandi, cooperantes & conniventes raptoribus, decrevit sancta synodus; ut si quidem clerici sunt, decidant proprio gradu; si vero laici, anathematizentur. Quibus verbis datur intelligi, qualiter hujus mali auctores damnandi sunt, quando participes consilii, & conniventes tanto anathemate feriuntur, ut juxta canonica auctoritatem ad conjugia legitima raptas sibi jure vindicare nullatenus possint.

C. V. *¶* Excommunicentur raptores viduarum vel virginum, cum sibi faventibus.

Item Gregorius Papa II. in synodo Rom.

Si quis virginem vel viduam, nisi desponsaverit, raptaverit, vel furatus fuerit in uxorem, cum sibi faventibus anathema sit.

¶ Factum est hoc caput ex X. & XI. decreto Gregorii II. qui in codice canonum Iuvor appellatur.

a & in 6. Synod. c. 92. Cap. lxx. 104. b Poly. l. 6. tit. 4. Anselm. l. 10. c. 49. Burch. l. 3. c. 25. Ivo p. 8. c. 173. c Poly. l. 6. tit. 4. Anselm. c. 38. d Supra de penitentia dist. 11. si quis non dicam: in codice Theod. l. 9. tit. 25. de 2. In Turon. c. 2. c. 21. Capitul. l. 1. c. 104. e l. 17. c. 187. In concilio Trolemano c. Burch. l. 3. cap. 36. Ivo part. 8. c. 174. Pann. l. 6. c. 57. f Supra ead. cap. quæ. Anselm. l. 10. c. 49. Burch. lib. 3. c. 11. Ivo p. 8. c. 149. Pann. l. 6. c. 14.

